

Погледни, ний сме вече и двамата стари,
младостта неусетно изтля.

Ето: първи сняг моите къдри прошари,
твоят поглед е благ, но без плам.

Преди много години, във този ден същи,

в недалечния южен градец

ти дойде и ме взе, и отведе от къщи,
и бе плах като бягаш крадец.

А пък аз се смушавах и спъвах свенливо

в непривичната дълга пола
и говореха - толкова светло красива
не съм никога още била.

И затече водата - ту бистра, ту мътна, -
безпощадният земен живот.
Но скръбта и неволите свързват по-плътно,
а ний вкусихме не един плод...

Сребърна сватба

Елисавета
Багряна